

svarlig Embedsmand er, i Modsætning til en uansvarlig Embedsmand —, om de nu kan paatage sig at gøre det og det med det Ansvar, som de har, saa forstaar jeg slet ikke, hvorledes man da kan skelne mellem det Omraade, hvor Pengene og Mandskabet er fastlagt, og et andet, thi hvis den „ansvarlige“ Embedsmand, som det ærede Medlem taler om, siger: Jeg kan ikke som ansvarlig Embedsmand administrere med de Penge og det Mandskab — hvorfor skulde Rigsdagen saa have større Kompetence til at beskære ham paa det Punkt end paa andre? Jeg tror, at det ærede Medlem er inde paa noget ganske uholdbart. Rigsdagens Myndighed er absolut i alle Tilfælde, ikke alene med Hensyn til Penge og Mandskab, men med Hensyn til, hvad den overhovedet vil fastlægge i Lovbestemmelser dette Forhold vedrørende.

Ordføreren (Maegaard): Jeg tror ikke, det er uberettiget, at jeg siger til det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen), at hans Argumentation her er fuldkommen forkert. Jeg indrømmer, at jeg sagde: Saa og saa store Beløb og saa og saa meget Mandskab, saa maa I i øvrigt konstruere Ordningen, og vi gaar til sidst til enten Vedtagelse eller Forkastelse. Naar det saa er vedtaget, har vi selvfølgelig Ret til i de enkelte Aar at bevilge den højtærede Forsvarsminister de Beløb, som nu er foreslaaet fra Administrationens Side, og om hvis Anvendelse disse Forslag giver nærmere Regler, men det, der foregaar her, er jo et direkte Angreb fra den højtærede Forsvarsministers Side paa den Forudsætning, hvorunder disse Love er vedtaget. Det indrømmer den højtærede Forsvarsminister jo selv i sin Begrundelse for Ændringsforslagenes Fremsættelse, idet den højtærede Forsvarsminister siger: Hvis disse Love skal administreres efter deres Hensigt, kan det kun blive en Udsættelse; Pengemidlerne er nødvendige til Lovenes fortsatte Opretholdelse, der er kun Tale om Udskydelse i et Aar. Men denne Udskydelse i et Aar, siger vi, vil virke i den Grad generende paa Hærloven, at vi foreslaar at lade være dermed, saa meget mere som vi til næste Aar eller maaske om to Aar skal til at bevilge de samme Penge.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§ 1. (se Tillæg C. Sp. 385), §§ 3—14, Ændringsforslagene Nr. 9 og 10 til § 15 af *Udvalget* og § 15, saaledes ændret, Æn-

dringsforslagene Nr. 11—13 til § 16 af *Udvalget*, § 16, saaledes ændret, og §§ 17—20 *vedtoges* uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 14 til § 21 af *Fler­tallet under Nr. 1* (Ejsing, Frandsen, Hauch, Karberg, N. K. Kristensen, Mægaard, Nygart, Piper og Schovelin) *vedtoges* med 40 Stemmer mod 30.

Ændringsforslagene Nr. 15—19 til § 21 af *samme* ansaas som *vedtagne* med samme Stemmetal som Ændringsforslag Nr. 14.

Ændringsforslag Nr. 20 til § 21 af *samme* *vedtoges* enstemmigt med 70 Stemmer.

Ændringsforslagene Nr. 21—28 til § 21 af *samme* ansaas som *vedtagne* med samme Stemmetal som Ændringsforslag Nr. 14.

§ 21, saaledes ændret, *vedtoges* uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 29 til § 22 af *Fler­­tallet under Nr. 1*, *vedtoges* med 40 Stemmer mod 30.

Ændringsforslag Nr. 30 til § 22 af *samme*, ansaas som *vedtaget* med samme Stemmetal som Ændringsforslag Nr. 29.

Ændringsforslag Nr. 31 til § 22 af *samme* *vedtoges* enstemmigt med 70 Stemmer.

Ændringsforslagene Nr. 32—34 til § 22 af *samme* ansaas som *vedtagne* med samme Stemmetal som Ændringsforslag Nr. 29.

§ 22, saaledes ændret, *vedtoges* uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 2 af *Fler­­tallet under Nr. 1* *vedtoges* med 40 Stemmer mod 30.

Ændringsforslagene Nr. 2—8 til § 2 af *samme* ansaas som *vedtagne* med samme Stemmetal som Ændringsforslag Nr. 1.